

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er etterfrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 5. september 1946.

Nr 34

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 31. august

Godt drivgarnfiske ved Island. Men fremdeles dårlig snurpefiske.

Gode kveitefangster fra bankene til Ålesund og Tromsø.

Fortsatt dårlig fetsildfiske, men godt Nordsjøtrålsildfiske.

*V*i har løpende en 1/4-side annonse på års-kontrakt i „Fiskets Gang“. Nå har vi brukt plassen til annonsering for våre og en rekke forespørslar viser at annonsen er blitt lest, skriver en av våre større annonsører.

imidlertid silden nå være ren. For øvrig har det vært tatt mindre garnfangster i Kvefjord, Bergsvåg, og andre steder. Av notfangster nevnes 300 hl tatt i Bergsvåg ved Harstad, 5—600 hl i Bogen Ofoten, 1000 hl på Rombaksbotn og 7—800 hl på Skjomoen. Dessuten har det vært snurpet 2—3000 hl i Mo i Rana og 2—3000 skjepper ved Fosbakken i Nord-Trøndelag. Sistnevnte fangst bestod i sild 15—18 centimeter, for øvrig ble det mest tatt sild av størrelsen ca. 18—20 stk. pr. kg. Det opplyses for øvrig at få båter driver sildefiske nå. Mange er opptatt i fraktfart for Finnmarkskontoret samtidig som også arbeidet i Finnmark trekker store veksler på arbeidskraften og ofte gjør det vanskelig for notbrukene å få folk.

I Sør-Trøndelag ble det i siste uke opptatt 4200 hl sild, hvorav 2000 hl fetsild, hvorav saltet 1000 hl. Det er nå en sesongmessig slakkhetsperiode for sildefisket i Trøndelag.

I Møre og Romsdal og på Vestlandet har det ikke vært tatt sildefangster av større betydning.

Sildefisket ved Island.

Ifølge telegrafisk melding datert 31. august fra korvetten »Acanthus« har drivgarnfisket ved Island vært godt de siste 8 dager, mens snurpefisket fremdeles er dårlig. Korvetten beretter å ha praiet 41

Fetsild- og småsildfisket.

Sildefisket i Nord-Norge beskrives som smått og dårlig. Det har i ukens løp forekommet en del drivgarnfiske i Troms på Vengsøyfjord, senere på Skarsfjord og nå også på Kalfjord. Silden har ikke vært återen og er ingen god saltevarer. På Kalfjord skal

fartøyer, som siden 22. august oppgir en samlet merrfangst på 16 040 tonner. Der er gode fiske- og værforhold på feltet. En hel del norske fiskefartøyer er nå vendt hjem fra Island. Fangstene ligger mellom 200 og 2700 tonner pr. fartøy og utbyttet er like varierende i forhold til medbrakt tonneantall. Som det nå ligger an må en anta at driverne vil få full last eller nær ved dette, men at snurperne for de flestes vedkommende må noye seg med betydelig mindre.

Islands eget fiske pr. 24. august utgjør 126 492 tnr. cutsild og 1 143 014 hl levert til sildoljeindustrien.

Trålsildfisket i Nordsjøen.

Stormfullt vær bevirket at våre nordsjøtrålere kom tidlig inn fra feltet denne uke med det de hadde av sild. Noen av dem ble liggende inne noen dager i påvente av værbedring. I ukens løp er der den 28. august innkommet et fartøy til Bergen, som hovedsakelig hadde saltet sin fangst i sjøen. Den hadde 408 tonner rotsaltet sild (motsvarende ca. 800/2 ks. sild) samt 66/2 ks. saltsild. Samme dag kom et fartøy til Stavanger med 378/2 ks. og den 29. et med 250/2 ks. Der er også denne uke levert 100 ks. til røking, for øvrig alt til frysing.

Den norske deltagelse i trålsildfisket i Nordsjøen vil med det første øke ganske betydelig. — — Pioneerene har nå gjort sitt.

Brislingfisket.

Det har i uken vært stengt vel 2000 skj. brisling i Aurland i Sogn. En mener at det er muligheter for mer fiske i Sogneforden.

Brislingfredningen i Oslofjorden ble opphevet den 2. september, men der er foreløpig små tegn til virksomhet. Fiskerne frykter at der fremdeles er fare for undermålfisk — Y-vare — og vil ikke fiske til de priser denne vare betinger.

Fabrikkene er pr. 24. august blitt tilført 551 505 skj. primavare, hvorav 10 975 skj. blanding og 16 032 skj. Y-vare, hvorav 202 skj. blanding.

Bankfisket.

Det meldes om ganske stor deltagelse og bra utbytte under bankfisket vest av Aktivnesset og på Tampen. Ukens samlede kveitetilførsler for Møre og Romsdal er rekordartete siden 1940. Der ble taft fangster på 1000—4000 kg kveite og opp til 12 000 kg rundfisk pr. fartøy. De samlede tilførsler i ukens til Møre og Romsdal var på 576 tonn, hvorav nevnes 9 tonn torsk, 309 tonn lange, 12 tonn blålange, 120 tonn brosme, 9 tonn hyse og 95 tonn kveite. Måløy ble i ukens løp tilført nær 50 tonn fisk, hvorav nevnes

15 tonn lange, 24 tonn brosme, 3,7 tonn kveite. Der er vanskelig om agn på Møre og Vestlandet.

Fra Tormsø meldes det om ganske stor deltagelse i kyst- og bankfisket. I det siste er der kommet opp atskillig fisk fra bankene. I ukens løp ble det tilført 117 tonn fisk, hvorav 19 tonn torsk, 22,5 tonn sei, 8 tonn brosme, 11 tonn hyse, 30,5 tonn kveite, 5,5 tonn flyndre og 20,5 tonn steinbit. Ismangel hemmer fiskearbeidet.

Fra Kristiansand S. meldes at pilkefisket på Revet siste uke var hindret av været. Fartøyene måtte gå til lands etter kort tids drift og fangstene lå derfor bare mellom 500 og 1000 kg.

Rusefisket.

I siste uke ble det sendt 30 000 kg levende torsk til Bergen og 10 000 kg til Trondheim fra Smøla, Hitra og Frøya. I inneværende uke vil levendefisktransportene fra Helgeland og Vikna bli påbegynt.

Bjørnøyfisket.

I løpet av de 2 siste uker er der innkommet 5 båter til Tromsø fra Bjørnøyfeltet med tilsammen 132 tonn salttorsk og 7,5 tonn kveite. Der er nå ytterligere 3 fartøyer på feltet.

Rekefisket.

På Sørlandet ble det bare en driftsdag på grunn av uvaeret i siste uke. Deltakelsen i rekefisket som lenge har vært liten antas å ville øke når pilkefisket på Revet opphører, idet mange av de skyter som driver pilkefisket vil gå over til tråling etter reker.

Makrellfisket.

Der er fremdeles meget småmakrell langs sørkysten og i Oslofjorden og noe treg avsetning.

Håbrandfisket.

Det gikk bra med håbrandfisket også i siste uke. Fra Doggerbank og andre felt kom det inn til Bergen 18 fiskefartøyer med tilsammen 150 000 kg håbrand, fordelt på fangster på 3000 til 14 000 kg.

Fiskeredskaper i Norge gjennom 300 år — snurpenoten.

Fra firmaet Jacob Falck, Stavanger, er mottatt følgende skrivelse:

Som abonnent på Deres blad ser jeg i nummer 31 av 15. august i år at De skriver under tittelen »Fiskeredskaper i Norge gjennom 300 år« av Magnus Halaas: »I 1904 kom Bendik Mannes hjem fra Amerika osv.«

Dette er nok riktig, men faktum er at Bendik Mannes ble sendt til Amerika av mitt firma, Ths. S. Falck, og videre ble sendt av dette firma til Island for å fiske sild med snurpenot, så hvis noen skulle ha æren av å ha begynt med snurpenotfiske etter sild så burde dette rettelig vært firmaet Ths. S. Falck i Stavanger.

Litt av hvert.

Finnlenderne deltar i sildefisket ved Island. I følge Helsingin Sanomat deltar der i år fra finsk side 3 fartøyer i sildefisket ved Island. Det er moderfartøyene »Greta« og »Zephyr« samt en damptråler. Det er meningen at hele fangsten skal komme finsk forbruk til gode. Et vanlig års sildekonsum i Finnland dreier seg om 50 a 60.000 tonner à 120 liter. Dette kvantum ble fullstendig dekket ved Finnlands forkrigsdeltakelse i Islandsfisket med 7 fartøyer.

Fiskeristatistikk. For å kunne arbeide effektivt, må en næring alltid ha for hånden nøyaktige og aktuelle opplysninger om alt av betydning for næringen. Data om produksjon, priser, salg, lagre og liknende er de ting som forteller om en næring er godt eller dårlig stillet.

Statistiske oversikter og sammendrag antyder utviklingen som kan veilede en når det gjelder å dra fordel av de vekslende forhold i næringen.

Statistikken skaffer regjeringen de opplysninger som den i fredstid trenger for å kunne ta del i beskyttelsen og utviklingen av næringslivet, og er i krigstid den grunnvoll hvorpå en regjering fylker sin krigsmakt.

På grunn av næringens desentralisasjon, mangfoldighet av produkter og den manglende kontroll med fiske- og skalldyrresursene, er fiskerinæringen og de departementskontorer som har med denne å gjøre, særlig avhengig av statistiske opplysninger. (Kilde: E. A. Power, sjef ved Statistical Section, U. S. A.).

Isbeholdningene i Nord-Norge skrumper fartruende inn. Det store »reservelager» i Jøkkelfjord kan ikke lenger nyttiggjøres da tyskerne ødela anlegget i 1944. Minimalt fiske i den siste tid har begrenset isforbruket slik at man har berget seg gjennom vanskene.

Som tidligere nevnt i »Lofotposten« er issituasjonen i Nord-Norge nokså prekær. De fleste ishusene i vår nordligste landsdel er sopt rene for is, og de beholdninger man ennå har til disposisjon er helt ubetydelige. Det hele ligger slik an at blir det nevneverdig fiske eller hvalfangst kan kjørerne ikke ta mot hverken kjøtt eller fisk. Fryseriene og kjølelagrene er fortsatt helt overfylte og gir liten sjanse for lagring av de verdier som tilføres landet fra våre fiskerike fjorder og banker. En razzia som »Lofotposten« i dag har foretatt blant ledende fiskekjøpere og eksportører her nord, bekrefter vår tidligere melding til fulle. Fisket har imidlertid vært så begrenset i den siste tid, at dette har gjort at man har berget seg gjennom den vanskelige situasjonen.

I Vesterålen finnes det ennå litt is på enkelte ishus, opplyser disponent Rolf R. Pettersen, Tømmervika, på henvendelse. Da fisket ikke har vært nevneverdig stort i sommermånedene har man klart seg med det lille man har.

Det er et faktum, sier herr Pettersen til slutt, at isforbruket har øket betraktelig i de siste år, ettersom utviklingen har gått i retning av ferskt forbruk av fisken på verdensmarkedene. Og når en tenker på at ishusene ikke har fulgt med i denne utvikling, forstår man bedre situasjonen.

I Lofoten finnes det også litt is, men det er så ubetydelig at det ikke teller med. På Ballstad for eksempel er det helt fritt.

På Mølnarodden har man som kjent et bra fryseri og her kan man produsere 3 tonn is pr. uke. Med dette kvantum har man klart seg bra utover sommeren for eksport av den flyndren fiskerne har ført i land her.

Også ute på Røst er det smått med is. Litt har man, men det er helt ubetydelig.

Ved henvendelse til Tromsø får vi opplyst at det også her er helt fritt for is. Før krigen kunne man som kjent supplere sin isbeholdning ved å hente is i Jøkkelfjorden. Men i dag er dette helt umulig, da tyskerne har ødelagt isrennene der nord. Eieren av anlegget har søkt om å få bygge det opp igjen, men har ikke fått tillatelse til kjøp av materialer. Skal man kunne få noe is herfra må anlegget først gjenoppbygges. Isbrean har nemlig i de siste årene trukket seg nokså meget tilbake fra sjøen, slik at det er uråd å ta isen i båten uten renner. Litt is regner en å få fra Mindland på Helgeland, hvor det ennå skal finnes ca. 3000 tonn. Men det er vanskelig å få fraktebåter til å hente isen da maksimalprisene for slik føring er så lave at det gir liten fortjeneste for skøyteeierne.

Dette er altså i grove trekk dagens fiske- og isbilde fra Nord-Norge. Situasjonen kan selvsagt være bedre og endog verre i enkelte vær som ikke er nevnt ovenfor, men stort sett skulle våre meldinger fra Lofoten, Vesterålen og Tromsø være et godt gjennomsnitt av forholdene som de arter seg i dag. (»Lofotposten« 17. august).

Ingen hurtig opphevelse av priskontrollen. Donald Gordon som er sjef for Kanadas Wartime Prices and Trade Board uttaler: »Vi akter ikke å gå til noen tidlig eller plutselig opphevelse av priskontrollen, men man må betenke at den kontroll vi utøver skyldes en unntaksestilstand, og der er ikke noen grunn til å opprettholde den lengre enn strengt nødvendig.« Herr Gordon videre at det er The Boards oppgave å beskytte Kanadas forbrukere, men en fortsettelse av priskontrollen betyr ikke derfor stabile priser. Han håper på forståelsesfull støtte fra alle samfunnslag.

Jordskjelv gjør betydelig skade i flere fiskerihavner på Vancouver-øya. I sommer ble flere havner i en 60 miles sone med sentrum på Stillehavskysten i nærheten av Victoria rammet av et alvorlig jordskjelv. En av de havner som ble rammet var Kildonan, hvor en seksjon av et hermetikkfabrikksanlegg, som blant annet skaffet plass for et isknuseri, styrtet sammen. En arbeider som befant seg på kaien ble slynget på sjøen og skadet. Fiskere som var på feltet rapporterte at det var en merkelig opplevelse, da båtene ble løftet opp på en svær bølge, som syntes ikke å komme noe steds fra. Et minutt etter var sjøen rolig som før. I Fisherman's Bay i nærheten av West Vancouver ble en taubåt brukket ned av bølgen og mannskapet druknet.

Den polske fiskeflåte består nå av 63 motorfartøyer som er i drift, 20 båter som er under bygging og 39 som er under reparasjon. I den britisk-okkuperte sone i Tyskland har en gjenfunnet 50 polske fiskefartøyer, som etterhånden blir hjemført til sitt land.

Grønlands fiskerier. For å fremme fisket fra Grønland kommer Danmark til å sende dertil fiskebåter til

Fisk brakt iland i Møre og Romsdal fylke 1946.

Fiskesort	I uken		
	Fra 1/1-17/8	Fra 18/8-24/8	Fra 1/9-24/8
	kg	kg	kg
Torsk	421 682	14 372	436 054
Sei	2 197 533	1 097	2 198 630
Lyr	7 240	295	7 535
Lange	7 525 338	167 106	7 692 444
Blålange	30 020	—	30 020
Brosme	1 200 548	109 270	1 309 818
Hyse	321 108	14 061	335 169
Lysing, kolmule ..	780	—	780
Kveite	374 936	31 688	406 624
Gullflyndre, rødsp.	28 086	1 600	29 686
Smørlyndre	12 180	1 110	13 290
Ål	3 055	8 743	11 798
Uer (rødfisk)	485	—	485
Steinbit	1 552	30	1 582
Breiflabb, ulke ...	6 050	—	6 050
Skate, rokke	—	400	400
Annen fisk	8 650	2 000	10 650
Håbrand	73 409	250	73 659
Pigghå	15 140	—	15 140
Makrellstørje	1 887	1 450	3 337
Hummer	30 551	—	30 551
Reker	25 118	900	26 018
Krabbe	—	4 000	4 000
I alt	12 285 348	358 372	12 643 720
Herav til:			
Ålesund	7 498 978	127 828	7 626 805
Kristiansund N ..	909 727	57 544	967 271
Smøla	480 551	4 680	485 231
Bud-Hustad	450 388	1 843	452 231
Ona-Bjørnsund ..	802 781	74 587	877 368
Bremsnes	1 207 840	30 500	1 238 340
Lever hl	4 807,5	303	5 110,5

en verdi av nærmere 1 mil. kroner. Dessuten skal kr. 100.000 anvendes til et grønlandsk båtbyggeri. Enn videre er det meningen å lære grønlenderne opp til selv å tilvirke egen fangst. Håfisket får økende betydning for de grønlandske fiskere, og man forbereder nå muligheter for en bedre bevaring av kjøttet og leveren, og kommer trolig til å oppføre en fabrikk.

Fiskeriministeriet i URRS er fra og med mai måned i år delt i 2 ministerier — et omfattende alle fiskeslag og fiskerorganisasjoner i det fjerne østen og Sibirien og et omfattende Det Kaspiske hav, Azovske hav, Svartehavet, Østersjøen og de nordlige farvann.

Drivgarnfiske på Fladengrund. Et drivgarnlag fra Knippla og to fra Bjørkø (Sverige) forsøkte for noen uker siden med drivgarn på Fladengrund. Til tross for at andre lands drivere tok bra fangster, ble svenskene fangster meget små. Trolig skyldtes dette at svenskene benyttet for grunne garn.

Havforskerne ønsker å stenge en fjord på Island. Den første danske etterkrigsekspedisjon med havforskningsfartøyet »Dana« avseilte den 20. august. Ekspedisjonen som skal besøke farvann ved Færøyene og Island skal være i 5 uker og ledes av dr. phil. Åge Vedel-Tåning. Havforskerne nærer det ønske å få stenge Faksafjord på Island for en periode på 10 år, i hvilken der skulle være totalfredning for fiske. De mener derigjennom å kunne høste erfaringer, som etterhånden skulle kunne medvirke til en forbedring av fisket i hele Nord-Atlanteren.

Bevaring av fiskeredskaper. I Britisk Columbia har man nedsatt et industrielt og vitenskapelig råd som har til oppgave å finne impregnéringsmidler som passer i derværende kystfarvann. Det første rådet har funnet ut er, at det ikke blir tale om noe enkelt impregnéringsmiddel av bestemt universell kjemisk sammensetning, som kan tilsettes hvilket som helst redskap.

Rådet har for øvrig prøvet alle i handelen værende impregnéringsmidler og har hatt forbindelse med alle grener av næringen — fabrikant, fiskere, notbaser etc., og har prøvet en rekke av de i bruk værende midler på sjøen og vil også prøve dem i brakkvann og i praktisk fiske.

Situasjonsrapport for august måned.

Fra fiskeriinspektøren i Finnmark, datert 28. august:

Til Hammerfest ilandbringes spredte småfangster sei, men der er vanskelig avsetningsforhold grunnet mangel på kaiarbeidere og at fiskebrukene ikke er i den forfatning at større fiskepartier kan mottas. Der foregår intet line- eller kveitefiske. Fra Kjølefjord meldes om en del seisnurpenotfangster på opp til 20 000 kg, men avsetningen dårlig grunnet mangel på kaiarbeidere. Fra Mehamn opplyses at driften for tiden er liten grunnet ismangel og mangel på kaiarbeidere. For Berlevåg er det tatt en del seisnurpenotfangster særlig i første månedshalvdel, men nå er fisket mindre. Første månedshalvdel var det også forholdsvis godt kveite- og flyndrefiske, som omtrent er stoppet på grunn av vanskelig avsetning, mangel på is og at kjøperne er pådratt delvis store tap på eksporten. For Båtsfjord ligger driften nede grunnet ismangel. For Vardø har det hele perioden foregått et forholdsvis bra kveite-, flyndre- og linefiske, men på grunn av vanskelige avsetningsforhold er driften sterkt innskrenket, og enkelte partier, særlig flyndre, har flere ganger sett ut til å ha måttet kastes på sjøen. En del frosset agnssild er ankommet fra Tromsø. Der er brakt på land en del seisnurpenotfangster fra Varangerfjorden og Tanafjord til Vardø på opp til 33 000 kg, som er saltet. Noen tilreisende fiskere fra Troms fylke er ankommet til Vardø. Der er fremdeles ismangel. Kjølelageret er påbegynt, men neppe ferdig for kontinuerlig drift før i slutten av september. Fiskere fra Kiberg leverer sine fangster i Vardø. For Vadsø en del mindre seifangster tidligere i måneden som anvendes til salting, men for tiden ingen drift. Fra Hammerfest og Berlevåg opplyses at intet sildefiske har foregått i nærmeste omegn.

Fra fiskeriinspektøren i Troms, datert 28. august:

I første uke av måneden var været tildels urolig med regn, dog ikke til nevneverdig hinder for dem som aktivt

drifter sjøen. Mange fiskere har vært opptatt med slætten, men i løpet av måneden har de fleste gjort klart for ny tur. På Bjørnøyfeltet er det fremdeles rike forekomster av fisk, særlig torsk og kveite. I første uke kom »Vårvon« og »Nip« inn med 8500 kg kveite hver og 9000 kg saltfisk, og senere kom et par båter med 3–8000 kg kveite og 5–6000 kg saltfisk. På Fugløybanken har fisket tatt noe av, med fangster på 1000–3000 opp til 4000 kg kveite i begynnelsen av måneden, senere fangster på 500–1000 kg, dessuten lite av annen fisk. Båtbanken lenger østpå har det vært noe bedre, men har også avtatt den senere tid. Det har vært mindre deltagelse i kystfisket, men det har kommet inn fangster av flyndre på 6–700 opp til 1000 kg. Det tilføres også en del reker fra Balsfjord, som blir eksportert til England og Sveits. Deltakelsen i seifisket som også har vært hindret en del av regn og tåke, er mindre. Det ble dog tilført fangster på 6000 til 22 500 kg. En har besiktiget flere seifangster som har vært bløgget. Det er bemerkelsesverdig å notere at »Ullstind«, skipper Sørensen, leverte 22 500 kg bløgget sei til kjøper her i byen, hvorav 21 000 kg ble solgt for eksport. Kontrollør av stedets ferskfiskkontroll, skipper Sørensen, mener der er god anledning til å bløgge all sei som blir tatt med snøre, når bare været tillater det, og det var mulig å skaffe de materialer som trenges for innredning av dekk og rom og som kreves for å føre på land reklameprodukt. Større partier saltsei solgt til UNRRA er blitt avskipt for å pakkes sørpå. I den siste halvdel av måneden er silden begynt å vise seg rundt Tromsøkantene med garnfangster rundt 40 kasser. Silden har til dels vært uren og fangstene har tatt av igjen, men det har vært en god hjelp for agnforsyningen. En tid måtte fiskerne til dels hente agnet selv fra Helgeland og Trøndelag, og til dels lå de stille og ventet. Avsetningen er god og fiskerne er fornøyd med prisen, men de klager over materialmangel for innredning av båtene, og drivremmer er det også vanskelig å skaffe. I den senere tid har ismangelen vært prekær. Is har måttet føres fra Trøndelag og faller da dyr på grunn av frakten og svinnet. Det ville være en mulighet for brukbar is fra Jøkkelkjørd om det ble laget renne et stykke innover forbi den råtne isen i kanten.

Fra fiskeriinspektøren i Møre og Trøndelag:

Bankfisket er fremdeles omfattende, men på grunn av delvis ulaglig vær og agnmangel har driften ikke vært så intens som tidligere. Som vanlig på denne tid er langefisket avtakende, og toppfangstene ligger nå på ca. 18 000 kg. Kveitefisket har tatt seg en del opp med fangster opp til 4500 kg, men da de fleste nå er gått over til dette fiske blir fangstene hardt beskattet, så fangstene ligger vanlig mellom 1500–3000 kg pr. båt. Fettsildfisket i Trøndelag var til å begynne med bra på not og garn, men har i det siste vært ubetydelig. Fra Nordmøre og Trøndelag meldes at rusefisket er begynt og fangstene hittil bra i forhold til tidligere år. Kystfisket er smått over hele distriktet. Storhvalfangsten gir i år meget godt utbytte, mens småhvalfangsten må betraktes som dårlig. Omkring 20. august kom 4 seifangere fra Stredet, alle med gode fangster av sei og håkjerringtran. De første islandsfarere er nå kommet hjem. Fangstene ligger mellom 400–1250 tonner saltet sild, og dessuten har de levert i land 300–2400 mål. De beretter om godt fiske til slutten av juli, men etter den tid vedvarende kaldt vær med lite sild, så resultatet betegnes som

Ilandbrakt fisk til Måløy og omegn i tiden 1. januar til 24. august 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Fersk	Saltet	Hermetikk
	kg	kg	kg	kg
Torsk	467 109	452 109	—	15 000
Sei	805 894	744 894	—	61 000
Levende sei ...	46 500	46 500	—	—
Lange	967 652	495 912	471 740	—
Brosme	311 337	277 587	33 750	—
Hyse.....	42 381	42 381	—	—
Kveite	36 424	36 424	—	—
Gullflyndre ...	5 150	5 150	—	—
Annen fisk	2 700	2 700	—	—
Håbrand	45 180	45 180	—	—
Pigghå	91 686	91 686	—	—
Hummer	23 460	23 460	—	—
Reker	14 540	14 540	—	—
I alt	2 860 013	2 278 523	505 490	76 000

Ilandbrakt fisk til Tromsø i tiden 1. januar til 24. aug. 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Filé
	kg	kg	kg	kg
Torsk	2 179 299	386 190	1 650 517	142 592
Sei.....	714 426	9 790	414 261	290 375
Lange.....	7 597	—	7 037	560
Brosme	167 570	—	166 970	600
Hyse	70 845	59 186	11 659	—
Kveite	310 403	310 403	—	—
Gullflyndre, rødsp	36 701	36 701	—	—
Smørflyndre.....	735	735	—	—
Uer (rødfisk)	5 630	4 860	770	—
Steinbit	105 415	105 415	—	—
I alt	3 598 621	913 280	2 251 214	434 127

smått. M/S »Smaragd« kom i går fra Vest-Grønland hvor den har drevet fiske etter torsk og kveite. Fangsten som ble levert i Aberdeen var på 160 tonn saltet torsk og 5 tonn kveite. Den ruster nå for ny tur, og beretter om svære torskforekomster, men fisken gikk oppe i sjøen det meste av turen.

Fra fiskeriinspektøren på Skagerakkysten, datert 31. august:

Makrellfisket ble i begynnelsen av måneden hemmet av været, men tok seg allerede godt opp i ukens som endte 10. august, idet det da begynte et ganske bra snurpenofiske utenfor Sørlandet. Inntil midten av måneden tokes på Sørlandet rike fangster av pen, stor makrell, fangster på opp til 10 tonn i kastet. Fiskestørrelse opp til 12 kg pr. snes. I månedens siste halvpart ble den storfalte makrell fortrentg av store mengder småmakrell, den såkalte pir, som da seg inn over alt på Skagerakkysten. Også denne makrell, og den såkalte »kult«, 6–8 stykker på kiloen, fangedes i rike

mengder, og henved månedens slutt er også fangstene av småfallen pir steget. Utsiktene for et fortsatt makrellfiske under kysten synes ennå å være til stede.

Snorpenotfisket etter makrell i Skagerak har i månedens løp ikke vært drevet, delvis på grunn av minefarene og dels på grunn av værforholdene. For noen dager siden forsøkte dog to snúrpere seg ved Det Jydske Rev — Holmengrunnen, men i kastene fikk disse bare så småfallen pir at den gikk gjennom maskene i nøtene.

Torskefisket på Revet, ca. 70 nautiske mil sørvest av Lindesnes, har også i denne måned gitt meget gode fangster. I månedsens løp har i dette fiske deltatt omkring 30 fartøyer, og fangstene pr. båt pr. uke har i denne måned variert mellom 4 og 9 tonn. I de siste dager har det urolige vær på dette felt hindret fisket. Fiskerne regner nå med at dette fiske lakkert mot slutten, idet det også er observert en del drivminer på fangstfeltet, og med de lange, mørke netter som nå begynner å gjøre seg gjeldende, før det bli risikabelt å operere på dette felt.

Det bemerkelsesverdige ved denne månedens fiskerier er at distriktet for første gang deltar med en sildetråler i sildfisket på Fladengrund i Nordsjøen, nemlig »Goxem II«. Denne ekspedisjon har i månedens løp gjort 5 turer til Fladengrund. Første tur utgjorde fangsten 190 halvkasser, annen tur 320 halvkasser, tredje tur 425 halvkasser. Størrelse vesentlig 8 — 10 og 10—12. Disse tre første fangster ble saltet. Fjerde tur 420 halvkasser og femte tur 260 halvkasser. Disse siste to fangster ble solgt fersk til frøyning. De siste dager landligge på grunn av værhindringer for denne ekspedisjon.

Et nytt trekk i bildet på Sørlandet er det også i denne måned, idet snurrevadefiskere fra Vestlandet i månedens løp har ilandbrakt sine fiskefangster i Kristiansand S. I alt er der i løpet av måneden til Kristiansand S. ilandført 8 fiskefangster med snurrevadefiskere fra Store Fiskerbank, sammen 80 tonn fisk, hvorav 10 tonn pen rødspette, 7½ tonn torsk og 62,5 tonn hyse, som alt er omsatt fersk til gjeldende priser i distriktet.

Reketrålfisket på revkanten har bare vært drevet av noen ganske få fartøyer, fangstene har vært ujevne, men med stigning mot slutten av måneden, idet en nå får opp til 650 kg reker pr. 2 dagers tur. Flere av de fartøyer som nå driver torskefiske på Revet kommer sannsynligvis til å begynne reketråling med det aller første.

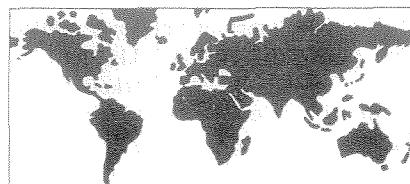
Reketrålingen i Oslofjorden drives også kun med et fåtall av båter, og fisket der er helst ujevnt med små fangster.

Brislingfisket i Oslofjorden har vært ubetydelig. Det har vært gjort enkelte fangster av stor brisling i den indre del av fjorden. Fangstene er bare omkring 70—80 skjepper, og brislingen selges for anvendelse til ansjos. Litt sildfiske har også foregått i Oslofjorden.

Det vanlige skjærgårdfiske har stort sett vært smått i inneværende måned.

Hummerfiskerne ruster seg nå ut til hummerfisket som begynner 15. september i den østre del av distriktet og 15. oktober i Vest-Agder. En hel del nye teiner er anskaffet i år. Men det mangler meget på at teinetallet kommer opp i mot hva det var før krigen.

Håbrannfisket på Sørlandet hemmes av leveringsvanskeligheter.

Utlanet.

Stort prisfall på Fladensild volder bekymring i Sverige.

På grunn av stadig økende fangstmengde har det i den senere tid vært meget store tilførsler av s. k. »Fladensild« til Göteborgs fiskehavn. Dette forhold har skapt betydelige avsetningsvanskeligheter — og ført til voldsomt prisfall.

Mandag 5. august ble det for eksempel ført i land 7000 kasser fersk sild og 240 tonn salt sild. Prisen sank da øyeblikkelig fra ca. kr. 40 pr. kasse ned til minimumsnoderingen kr. 18 pr. kasse.

Representanter for Svenska Västkustfiskarnas centralforbund gir uttrykk for atskillig bekymring over denne utvikling, og det er blitt uttalt at man i den aller nærmeste framtid må ta forholdsregler for å forandre omsetningsordningen.

Det er riktig nok betydelige kvanta Fladensild som inngår i det fastlagte eksportprogrammet til den amerikanske okkupasjonssonen i Tyskland, men det er ennå for tidlig i sesongen til at noen avsetning dit kan finne sted.

Et moment til som nødvendiggjør en løsning av avsetningsproblemet så snart som overhodet mulig, er at de virkelig store fangstene ved Fladengrund ennå ikke er begynt for alvor — og at man altså i de nærmeste uker må regne med ytterligere øking i avsetningsvanskelighetene.

Tinnproduksjonen i Østen.

I en melding fra Fish and Wildlife Service finner vi følgende om situasjonen i tinnproduksjonen:

Etter det John C. Croston, Civilian Production Administration, mener, vil verdenstinnproduksjonen ikke nå førkrigsnivået før en gang i 1949. Croston har nylig vært i India, Burma, Malaya, Japan, Kina, Fransk Indo-Kina og Siam for å undersøke forholdene og mulighetene for tinnproduksjonen.

Den skrale tilstand som tinnminene i det fjerne østen befinner seg i, vil begrense produksjonen i 1946 til ca. 24 000 tonn mot 160 000 tonn årlig før krigen. I 1947 vil en kunne produsere ca. 50% av førkrigsproduksjonen. Selv i 1948 og 1949 kan det være at en ikke når førkrigsnivået.

U. S. A.'s importkontroll.

Det amerikanske jordbruksdepartement har blant annet frittatt følgende matvarer for importkontroll:

Fiskekaker, fiskeboller og fiskepudding i olje eller i olje og andre substanser; alle sorter saltet sild, innbefattet brisling, pilchards og ansjos, hermetisert østers; hermetiserte matskjell og matskjell tilslatt andre substanser; hermetisk hummer, fiske- og hummerpasta, fiske- og hummerkraft.

Svenskene ønsker importforbud på skalldyr.

I følge »Svenska Västkustfiskaren« har Contralforbundet henvendt seg til myndigheten med begjæring om at importen av skalldyr må bli stoppet. I skrivelsen påviser forbundet at

Averter i Fiskets Gang!

hummerfisket har mange hundre års tradisjon og at 2000 svenske fiskere beskjæftiger seg med det. Rekefisket på sin side er ikke så gammelt, men 300 mann har dette fiske som erverv og flere driver rekefiske kombinert med andre fiskerier. Også krabbefisket teller stor deltagelse av svenske fiskere. Til slutt skrives det: »Da fisket etter skalldyr har fått så stor betydning på vestkysten, er det helt unødvendig å importere disse produkter, og det anses med rette helt urimelig at det skal være anledning til uhemmet import til vårt land, når så mange andre land i stor utstrekning er lukkete som markeder, og når våre egne fiskere kan dekke det tilstedeværende behov.«

Kollektivt salg av svensk Fladensild.

Med stønad i kongressbeslutning i 1946 har Svenska Västkustfiskarnes Centralförbunds styre på et møte den 10. august besluttet å innføre kollektivt salg av trålfanget fersk Fladengrundssild. Svensk Andelsfisk har fått i oppdrag å forestå denne virksomhet. I følge bestemmelsenes punkt 1 skal fangsten leveres i halvkasser med minimum 45, maksimum 48 kilos innhold. Punkt 2 bestemmer at kollektivsalget kun skal omfatte såkalt Fladensild av størrelse høyst 60 sild pr. 5 kg. Punkt 3 hitsettes uavkortet: »Silden selges til høystbydende på fiskeauksjonene i Göteborg, Lysekil, Gravarne, Smögen og Strömstad. I auksjonene skal all sild, som kommer inn under bestemmelsene, anmeldes i Svensk Andelsfisks navn og selges av denne institusjon. Svensk Andelsfisk mottar altså salgssummen for varen og fordeler og utbetales pengene til fiskerne. Altså har ingen fiskere rett til å selge Fladensild på annen måte enn ovenfor beskrevet. Hver og ett av ovennevnte steder utgjør et eget prisområde. Prisen utregnes på den måte at samtlige selgere innen et prisområde på en og samme dag erholder samme pris pr. kasse. Svensk Andelsfisk har rett til på båtflagenes egen begjæring å dirigere fangstene til forskjellige salteplasser utenom auksjonsstedene. I sådanne tilfeller tilkommer det Svensk Andelsfisk å fastsette pris og prisområde. Punkt 5 bestemmer at all usolgt sild skal overtas av Svensk Andelsfisk, som selv kan bestemme til hvilket formål den skal selges. I punkt 9 bestemmes: Følgende minimumspriser skal gjelde inntil videre: Sild av størrelse I, maksimum 60 stykker sild pr. 5 kg, kr. 18 pr. kasse. Størrelse II, 61 til 90 sild pr. 5 kg, kr. 13,50 pr. kasse og størrelse III, mindre sild enn i størrelse II, kr. 10 pr. kasse. Hvis der skulle foregå salg av sild til ferskforbruk innsatt på auksjonen etter auksjonsalgenes slutt, økes de respektive minimumspriser med minst kr. 2 pr. kasse. Svensk Andelsfisk har dog rett til å gjøre umåtelser herfra, dersom dette vil vise seg hensiktsmessig fra et salgssynspunkt. Saltet sild i tonner inngår ikke i kollektivsalget. Saltet sild må dog ikke selges under kr. 40 pr. tonne, plus verdien av tonnen.

De øvrige punkter i bestemmelsene omfatter hvordan tvistemål av forskjellig art skal avgjøres, bestemmelser om sildens kvalitet, bestemmelse om at sild av dårlig kvalitet bare må selges til sildoljeindustrien og at prisen på sådan sild ikke kommer inn under gjennomsnittsberegningen etc.

Kanadisk lov om vitamininnhold

En ny lov foreskriver og bestemmer de vitaminkrav som kan stilles til ethvert næringsmiddel eller til bestanddeler eller innhold av det. Den kanadiske landbruksminister for-

klarer denne lovutvidelse med at de nåværende vitaminbestemmelser bare gjelder 2 varer, som inneholder vitamin A- og D-tilsetninger eller de vitaminer som fås gjennom torsklevertran og andre foringsoljer.

Det er en nødvendighet og dertil et forlangende at det gripes regulerende inn også overfor andre vitaminprodukter, og likeledes å sette bestemte regler for vitamininnholdet i produkter, som næringsautoritetene anser som nødvendige i tillegg til vanlige rasjoner.

Der er en økende tilbøyelighet til å markedsføre en rekke vitaminpreparater med innholdskrav, som er egnet til å villede den alminnelige kjøper, likeledes som enkelte av de vitamininnhold som det her gjelder forefinnes i tilstrekkelige mengder uten tilsetning, eller også at preparatene er utilstrekkelige til å tjene de påtent formål. Lovens hensikt er å beskytte farmerne, som kjøper på forestillinger som ikke er i overensstemmelse med virkeligheten.

Den skotske sildesætning.

I uken som endte 17. august ble det i de skotske havnene Wick, Buckie, Lerwick, Fraserburgh, Peterhead, Stornoway saltet 26 689 halvtønner sild. I sesongen er der saltet i alt 151 435 halvtønner mot på samme tid i 1945 86 154 halvtønner.

Litteratur.

International plan for the world's fisheries. The Fishing News No. 1743 p. 8. Aberdeen, August 24, 1946.

Italy buys Norway salt fish. Fish Trades Gazette, No. 3300 p. 12. London, August 24, 1946.

German pre-war trawler fleet operates once more. The Fishing News No. 1743 p. 6. Aberdeen, August 24, 1946.

Markedsnytt.

Saltet fisk.

The Combined Food Board meddelte 1. juli at det hadde gitt forslag til allokering av saltfisk av 1946-produksjon under forutsetning av en påregnelig eksportmengde på 293 470 000 lbs. tørrsaltet fisk fra følgende produksjonsland:

Norge	124 800 000 lbs.
Nyfundland	110 000 000 »
Canada	40 500 000 »
Danmark	12 170 000 »
Grønland	6 000 000 »

The Board framhevet at UNRRA's behov vil kunne dekkes helt med en anbefalt tildeiling på over 22 % av totalmengden. Saltfisken er tenkt fordelt således på følgende land (i 1000 pund):

UNRRA-land 65 150, Portugal 48 000, British Caribbean 35 100, Spania 30 000, U. S. A. 48 300, Brasil 15 400, Cuba 15 150, Storbritannia 8 000, Argentina og Uruguay 6 800, Frankrike 5 750 og andre land 15 820.

Varebytte og betalingsordning mellom Norge og Portugal.

Den 16. august ble det i Lisboa utvekslet noter vedrørende en betalings- og en varebytteordning mellom Norge og Portugal.

For norsk eksport av tørrfisk (klippfisk) er det fastsatt en kvote på 12 000 tonn.

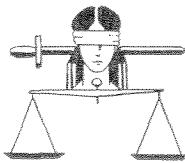
Videre er det for portugisisk eksport av salt fastsatt en kvote på 25 000 tonn, samt for portugisisk eksport av sisal en kvote på 1000 tonn.

Maksimumspriser på norsk kippers i U. S. A.

OPA har fastsatt maksimalspriser på importerte norske kippers i forskjellig pakning. Detaljpriene, heter det, vil ligge mellom 13 og 23 opp til 26 cents pr. eske, etter størrelsen og detaljførerings beliggenhet og type. Maksimalprisene på importerte kippers ex dokk eller lager i importhavn er følgende:

	Aluminiumsesker	
Salg fra importør	pr. kasse à	Blikkesker
	100 esker	3½ oz.
Til grossister og Chain stores	\$ 9,97	\$ 9,66
Uavhengige detaljister . . .	\$ 10,50	\$ 10,17
Institusjoner	\$ 10,94	\$ 10,60

Pr. kasse double snacks 6—7½ oz., i aluminiumsesker er prisene i samme orden: \$ 16,81, \$ 17,71 og \$ 18,45, og for kasser med blikkesker à 8 oz.: \$ 18,40, \$ 19,37 og \$ 20,19.

Lov og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Fredning av brisling.

I medhold av Handelsdepartementets forskrifter av 13. mai 1938 om fredning av brisling § 9 har Fiskeridirektøren den 29. august 1946 bestemt at forbudet mot fangst av brisling i Oslofjorden av 12. juni d. å innenfor en linje trukket fra Jomfruland fyr til svenskegrensen oppheves med virkning fra mandag 2. september kl. 12. Forbudet av 11. juni 1938 om fangst av brisling i Oslo havneområde opprettholdes.

Okkupasjonslovgivningen.

- I henhold til skrivelse fra Fiskeridepartementet av 8. august d. å., er Næringsdepartementets bestemmelse av 28. februar 1945 om bruk av dagliner også for 12. mars i Vest-Lofoten og Henningsvær oppsynsdistrikt opphevet.
- I henhold til skrivelse fra Forsyningsdepartementet av 12. august d. å., er følgende bestemmelser opphevet:
 1. Midlertidig forordning av 24. november 1943 om fortrinsrett for liniefiskere på kyststrekningen fra og med Vest-Agder til og med Østfold fylker til kjøp av sild og reker til agn.
 2. Forordning av 14. juni 1944 om forbud angående brislingsteng.

Forbud mot bruk av snurrevad i Kvænangenfjorden.

Ved kongelig resolusjon av 16. august 1946 er bestemt:

- I. Det er forbudt å bruke snurrevad i Kvænangenfjorden i et område innenfor en rett linje trukket fra Kvænangenstraumen fyrtlykt over et stående jernstakemerke til Nordstraumen.
- II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fanget fisk — eller dens verdi — samt ulovlig bruk av redskap, kan inndras til fordel for statskassen.
- III. Denne resolusjon trer i kraft straks, og gjelder inntil videre.

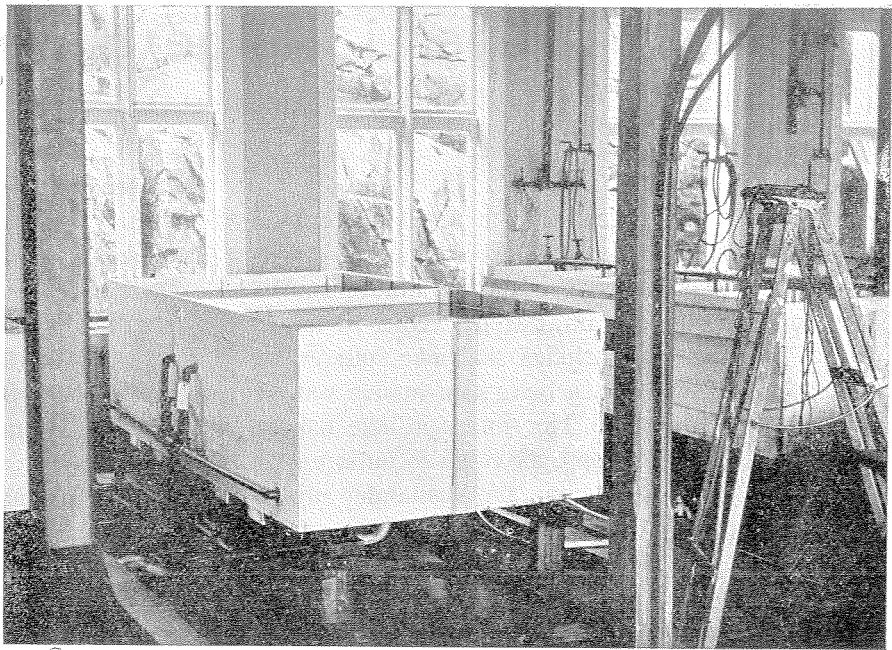
Sommerfisket for Andenes inntil utgangen av juli 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse			Første-hånds-verdi
		Iset	Saltet	Hengt	
Blåkveite . . .	kg 256 970	kg 215 470	kg 41 500	kg —	kr. 113 066
Uer	339 690	339 690	—	—	203 814
Torsk	56 250	51 800	3 620	830	19 242
Hyse	37 610	35 150	2 460	—	16 309
Lange	189 700	116 120	61 360	12 220	59 037
Brosme	132 820	86 450	40 040	6 330	32 615
Sei	11 670	2 070	9 600	—	3 151
Norskkveite . . .	23 870	23 870	—	—	47 740
Steinbit	800	800	—	—	320
Flyndre	350	350	—	—	402
Totalsumm.	1 049 730	871 770	158 580	19 380	501 698

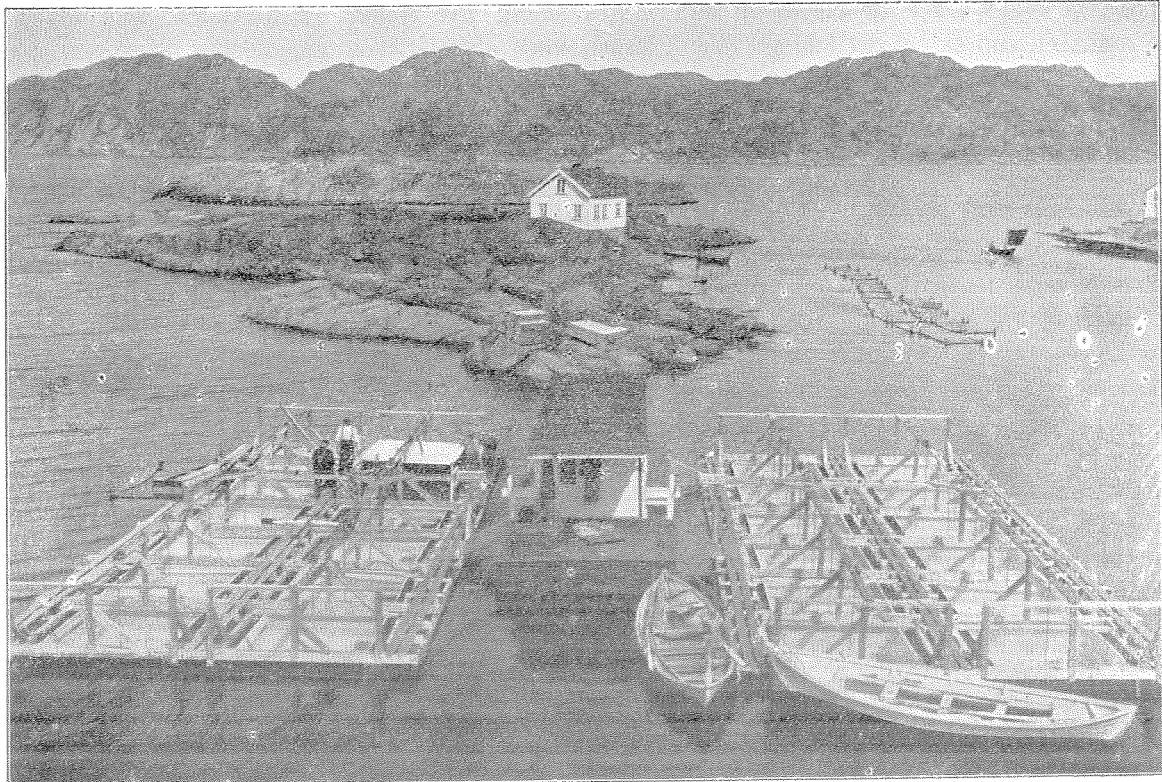
De enkelte summer fordeler seg slik:

Måned	Blåkveite	Uer	Torsk	Hyse	Lange
Mai	2 310	45 660	30 120	12 160	56 280
Juni	54 600	167 800	16 260	18 570	84 600
Juli	200 060	126 230	9 870	6 880	48 820
Måned	Brosme	Sei	N.kveite	Steinbit	Flyndre
Mai	43 730	1 310	10 890	500	350
Juni	57 340	8 300	6 450	—	—
Juli	31 750	2 060	6 530	300	—

Biprodukt er ikke tatt med. Det har i perioden vært avsetningsvanskeligheter for blåkveite. Det har deltatt 25 båter med ca. 175 mann, men med svært ulike antall sjøvær. Enkelte farkoster har således bare et par tre sjøvær. Mengelen på redskaper har vært følelig. Været stort sett bra. En gjør oppmerksom på at en mangler oppgave for juli måned fra et av brukene. Dette skal etter sigende ha saltet 3—400 tonner blåkveite, som for øvrig vil bli tatt med i tellingen for august.

Oppdretningsapparat for hummerengel (model 1923) Alf Dannevig: Flødevigens utklekningsanstalt. S. 5, fig. 3. Årsberetn. Norges Fiskerier 1924, 1.

Hummeravlstasjonen, på det sted hvor den var forankret inntil 9/8 1913. Tilhøyre havnesundet i Korshavn. I mellomgrunnen sees handelsmannens kisterad (kister til lagring av hummer). En av oppdretningskassene er nettopp løftet opp av vannet til ettersyn. Oscar Sund: Beretning om anlegg av statens hummeravlstasjon og driften i 1913. S. 527, fig. 1.

Årsberetning vedk. Norges Fiskerier 1913, 5.

Fiskeredskaper i Norge gjennom 300 år.

A v M a g n u s H a l a a s.

Forts. fra nr. 33, side 392.

K. E. skriver her:

»Jeg skulle for lenge siden ha sendt inn et svar på fiskerikonsulent Bjerkans artikkel av 7. desember, men da jeg ser det er håpløst å hindre snurrevadet bare ved å skrive litt, har jeg ventet til nå.

Etter herr Bjerkans artikkel skal ikke snurrevadet være rovfiske, såfremt fiskebestanden holdes vedlike. Har man hørt slikt tull! Her finnes jo ikke fisk tilbake, selv simpa er øst opp, så vi må jo innføre hvitting fra utlandet, mens man på Vestlandet utfører tusenvis av tonn.

Videre sier herr Bjerkan at minstemål er botemidlet, men når man får en spette, som mangler et par cm på målet, tror vel noen at den blir kastet?

Nei, det blir med minstemålet som med vadet. Hvor mange av våre snurrere har lovlig vad?

Nei, simpa og yngel får nok pent følge med opp, det er jo omtrent det eneste man får nå.

Snakk om rasjonelt fiske. På vestsiden av fjorden har man begynt å legge ut åte. Det er det eneste jeg vet som kan stoppe rovfisket, enn skjønt det kan vel ikke kalles kollegialt, men hva må ikke vi døye, som ikke har råd til å konkurrere.«

Til slutt skriver samme innsender:

»Vi er nok ikke svært hevngjerrige her, ellers hadde det for lenge siden vært slutt med snurringen, i hvert fall her ute. Vi ledige har jo også krav på å få litt fisk, men skal dette fortsette som nå, så tror jeg tålmodigheten snart tar slutt.

Imidlertid øker snurrevadflåten for hver måned, da det jo er et svært lettvint fiske, bare man ikke ødela bunnen, det er det verste.«

Samtidig som denne avisfeide pågikk, var de biologiske og praktiske undersøkelsene i gang på mange forskjellige steder på kysten.

En søkte ved hjelp av disse undersøkelsene å finne et positivt svar på spørsmålet om bruken av snurrevad kunne være en fare for fiskebestanden.

Det resultatet en hittil hadde oppnådd, kom ganske godt fram i en artikkel i Adresseavisen, Trondheim for 5. april 1935 av fiskeristipendiat Finn Devold. Denne artikkelen var et svar til konservator Carl Dons.

Devold skriver:

»Snurrevadet har vist seg å være et redskap, som er særlig egnet til å vekke forargelse.

Fiskere som hele sitt liv har strevet med sine liney og garn og så vidt har greid å holde nøden og fat-

tigkassen fra livet, ser at det like utenfor hans stuedør på et øyeblikk fiskes fangster som det ville tatt ham uker å få på land.

Dette må hos fiskerne skape frykt for at hans usikre innkomme helt skal berøves ham. Så langt man kjerner tilbake i vår fiskerihistorie, har det vært klaget fra fiskerne hver gang et nytt redskap er tatt i bruk, og myndighetene har ofte tatt hensyn til klagene.

Det har således vært forbud mot line, garn og sildenøter. Snurrevadet har i de siste 15 år utviklet vårt flyndrefiske fra å innta en beskjeden plass til å bli et av våre viktigste fiskerier, som årlig innbringer landet flere millioner kroner.

Forsøker man å danne seg en objektiv mening om snurrevadfisket drives så intenst at det går på bestanden løs, er dette svært vanskelig.

Statistikken viser at vår utførelse av gullflyndre stadig stiger, og dette beror kanskje på at det oppdages stadig nye felter, og at flåten, som driver fisket, økes. Statistikken gir således ikke svar på om det fiskes mer enn bestanden tåler. Å få riktige oppgaver fra fiskerne har vist seg umulig. Vi utfører nemlig 30 pst. mer enn vi fisker opp.

De siste 5 års avisfeider fra de forskjellige kanter av landet viser hvor delte meningene er angående snurrevadfisket, så heller ikke ad den vei er det mulig å skaffe seg det fornødne grunnlag for å bedømme snurrevadfiskets beskatning av bestanden.«

Til slutt skriver Devold:

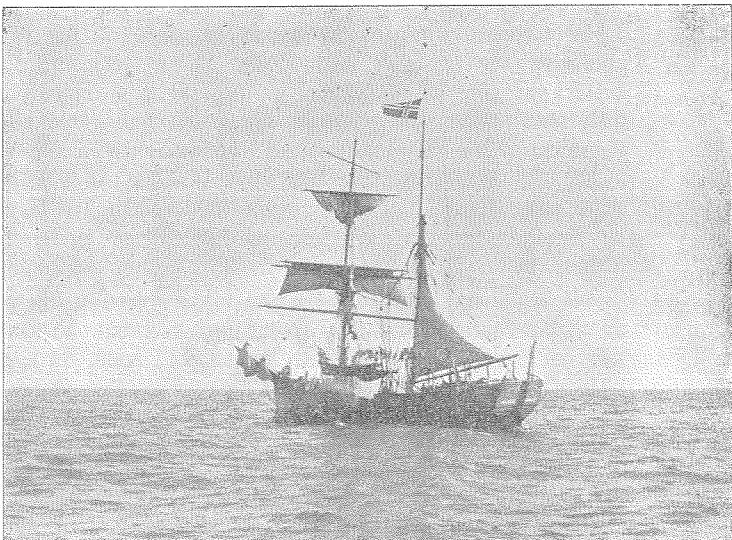
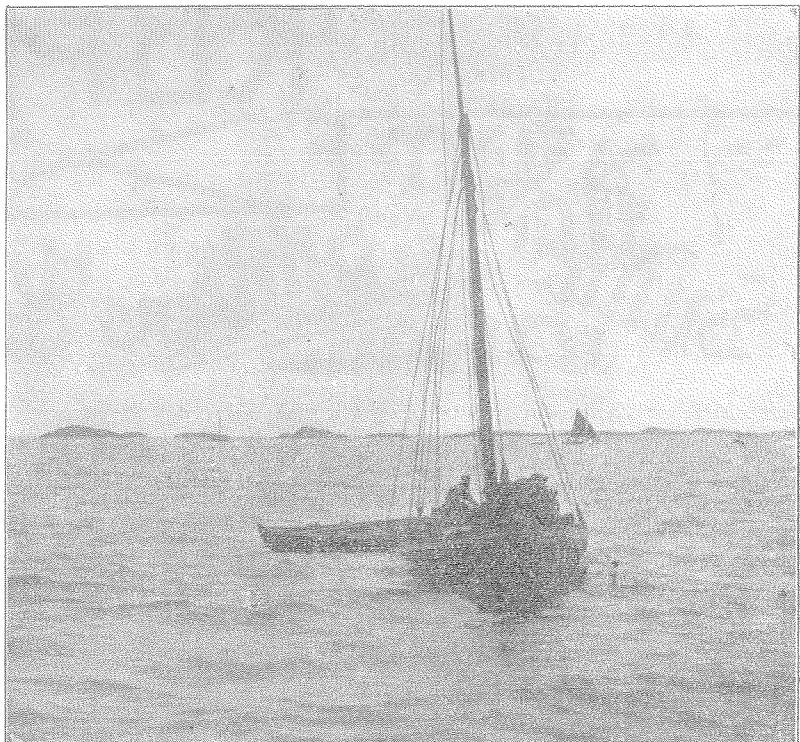
»Jeg har gått gjennom den statistikk man har angående snurrevadet, lest alt som er skrevet om saken fra begge leirer i landets aviser i de siste 6 år. Dessuten har jeg gått igjennom den foreliggende litteratur om emnet fra utlandet.

Det ligger likevel over min kompetanse å utfale noen kategorisk dom over snurrevadets skadelighet i norske farvann.«

Striden omkring snurrevadet har i de senere år mistet noe av sin tidligere tendensiøse karakter. Redskapet er nok fremdeles gjenstand for diskusjon. Krav til myndighetene om å forby redskapet løper fremdeles inn fra tid til annen. En kan likevel merke at disse henstillingene er preget av en mer logisk vurdering av situasjonen i hvert enkelt tilfelle.

De fiskeribiologiske undersøkelsene og det opplysningsarbeidet som er lagt ned i forbindelse med dette, har gitt svar på mange spørsmål, som tidligere ofte

Listerskøyte trekker sine seigarn ved Rauholmene uteufor Bømmelfjorden. Thor Iversen: Snurpenotsaken. Med beskrivelse av vårsildfisket og brislingfisket. S. 230, fig. 19.
Årsberetn. Norges Fiskerier 1912, 2.

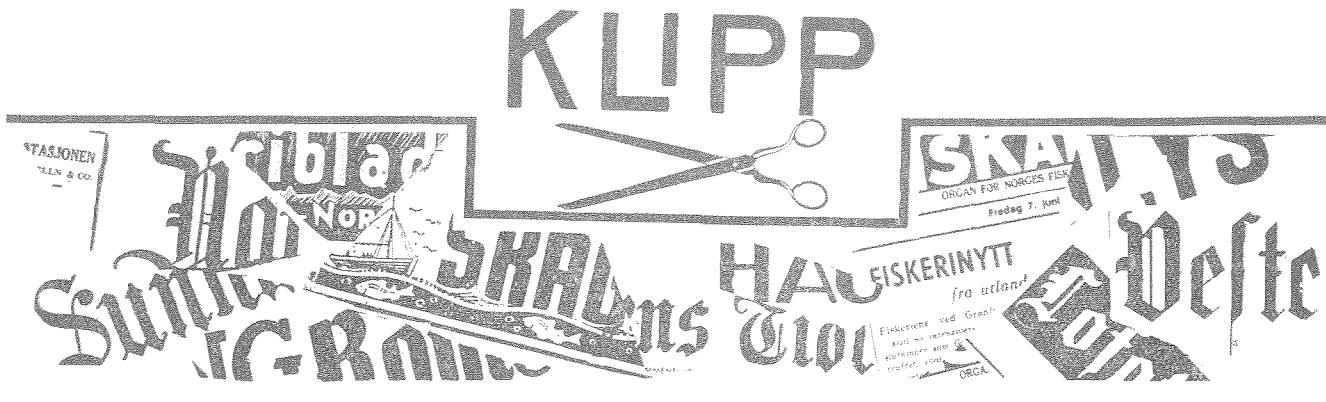

Norsk bottlenosefanger i begrep med flensning av bottlenose. Etter fotografi av A. Wollebæk fra «Heimdalstoktet». Hjohan Hjort: Fiskeri og hvalfangst i det nordlige Norge. S. 175, fig. 65. Årsberetn. Norges Fiskerier 1902.

forårsaket feilaktige oppfatninger om ting av vital betydning for en sunn bedømmelse i de enkelte tilfelle.

Snurrevadet vil nok litt etter litt i likhet med de andre redskap som det har stått strid om, arbeide seg

fram til alminnelig anerkjennelse, slik at eventuelle framtidige tvister om redskapet kommer til å bli behandlet under den innflytelse som tidens erfaring og opplysninger har gitt.

»Klippe-spalten i »Fiskets Gang« var egentlig tiltenkt meningsytringer fra avisenes side. Men denne regelen vil vi ikke håndheve så strengt i sommertiden. I dag er spalten viet reportasje, som en skulle tro har interesse ut over de enkelte avsiders lesekrets. (En del liknende stoff bringes fra tid til annen også under spalten »Litt av hvert»).

Norsk hermetikk til polen.

Gave fra Norge til UNRRA.

Stavanger 28. (NTB): Et større parti kippers utskipes i disse dager fra Stavanger til Polen. Det er en gave fra Norge til UNRRA. Partiet er av 1945 produksjon og var opprinnelig bestemt for Tyskland. I alt dreier det seg om 40 000 kasser à 100 esker. Hermetikkfabrikantene får vanlig pris for varene. Videre opplyses det at restene av Stavangerkjøpmennenes lager med engelsk hermetikk skal samles inn og sendes til UNRRA.

50 år siden fisket på Tampen begynte.

I år har fisket på Tampen slått usedvanlig rikt til. Det skyldes nok at i krigsårene fikk feltet ligge urørt.

Som kjent kom en båt inn fra Tampen i sommer med en fangst på mellom 40—50 000 kg rundfisk, noe som betegnes som rekordfangst. Jevnt over lå fangstene mellom 10—20 000 kg.

Tampen er derfor blitt et kjent og kjært navn også for folk som ikke akkurat til daglig er knyttet til fiskebransjen. Mindre kjent er det kanskje at det i år er 50 år siden det første gang ble fisket på dette feltet. Og mannen som gjorde det første forsøket har vi ennå gående lys levende i blant oss, det er fiskehandler Karl Sløning på Kipperviktorget.

Vi ber Sløning fortelle oss litt om dette pionerarbeidet, som senere skulle få så stor betydning for byens og distriktenes næringsliv.

— Det var i slutten av juni måned 1896, forteller han. Jeg hadde en to-mastret skøyte, »Neptun». Den var 65 fot lang og på om lag 20 nettotonn. Besetningen var 7 mann. Vi lå på Activegga og bakket, det var lite fisk å få, og jeg foreslo for mannskapet at vi skulle seile på Tampen og forsøke der.

Året før hadde vi snakket om det samme. Men da som nå støtte forslaget mitt på motstand. Jeg hadde imidlertid studert Nordsjøkartet nøyde, og etter dybdeforholdene og

grunnen å dømme mente jeg å kunne slå fast, at der måtte være fisk. Mannskapet var som sagt ikke lystne på det, de slo også på at vi ikke hadde proviant nok til en slik tur. Nå hadde jeg vært så forsynlig å kjøpe med meg en halv tonne kavring, og når vi dertil hadde fisk, så skulle vi ikke sulte. Men de var like sta. Ingen av dem ville ta roret, når turen skulle gå til Tampen.

Om morgenens blåste det en to-revs kuling. Jeg satte midtskips ror og gikk med bakket klyver vestover. Om kvelden begynte det å spakne, vi fikk stikke ut revene, og gikk med underseilene. Senere om natten fikk vi sette på toppseilet. Om morgenens så vi skoddebanken øst under kysten. Vi loddet og fant 230 favner, skiftet så kurs og seilte vest til sør. Neste gang viste loddskuddet 210 favner og finsand. Så styrte vi vest—nordvest til vi loddet 230 favner, da var vi på Rødgressbotn, 145 minutter av Rundøy.

Nå begynte vi å bruke. Vi hadde to dorryer med linespill av Patent-Olsens fabrikat og tre mann i hver båt. Vi kastet først en prøvestubb, som fløtnet fra ende til ende. Så egnet vi to stubber til og kastet disse med en gang. Samme resultat. I alt fikk vi seks dorryfarmer fulle, lange, brosme og kveite. Men så blåste det opp en kuling av sørost, dreie til sørvest. Vi lå og bakket til andre dagen i påvente av at været skulle gi seg. Men stormen økte på så vi måtte seile hjem. Vi brukte 18 timer opp under Rundøy.

— Jeg husker ikke nå kilo- eller stykketallet av fangsten, fortsetter Sløning, men vi hadde 48 kroner på lott. Turen varte åtte dager. Prisen var 7 øre kg for brosmen, 40 øre for langen og 10 øre for kveiten. Som nevnt brukte vi tre stubber.

Til sammenlikning kan jeg fortelle at på Egga brukte vi ofte opp til femten stubber uten å få så stor fangst som vi nå fikk. Vi drev på Tampen hele sommeren, men så ikke et fartøy. Været var gjennomgående dårlig, og når en som den gang var henvist til å fiske fra dorryene, var det et svare strev med å passe på at ikke skuten og dorryene drev for langt fra hverandre. Nå fiskes det jo fra båten. (»Sunnmørsposten« 29. august).